

watch it happen was a thrilling sight. - Дух перехоплювало, коли дивився на те, що відбувалося.

Отже, вищенаведені приклади, які демонструють функціонування англійських атрибутивних словосполучень та можливі варіанти їх перекладу, звертають нашу увагу на те, що цей тип словосполучень має тенденцію до поліваріантності при перекладі. Атрибутивні словосполучення – це особливий феномен англійської мови.

Ручка І.Е.
НМетАУ

МОВЛЕННЄВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ЕКОНОМІСТА

Етикет і мовлення тісно пов'язані між собою. Мовленнєвий етикет можна визначити як правила, що регулюють мовленнєву поведінку. Це широка зона одиниць мови й мовлення, яка словесно виражає етикет поведінки, дає ті мовні багатства, що є в кожному суспільстві для вираження неконфліктного ставлення до людей, а етикет регулює складний вибір доречного засобу конкретною людиною, для її конкретного адресата, у конкретному випадку, ситуації. Дуже важливим чинником для майбутніх фахівців є ознайомлення з етикетом поведінки, а також з мовленнєвим етикетом. Якщо студент не буде знати прийнятих у суспільстві правил мовного етикету, не буде володіти вербальними формами вираження ввічливості, йому буде важко встановлювати ділові контакти і він не зможе на високому рівні здійснювати процес спілкування. Кожен студент вищого навчального закладу повинен знати етикетні одиниці, якими виражаються формули подяки, етикетні формули звертань, вітання, прощання, вибачення тощо.

Мовленнєва діяльність – це об'єктивний процес, оскільки він стосується носіїв мови й водночас – це суб'єктивний процес, який реалізується завдяки мовленню суб'єкта, має свої особистісні голосові та емоційні прояви, особистий інструментарій впливу на співрозмовника залежно від конкретної мети. Крім того, це одна з умов особистісного самовираження, самореалізації. Звідси можна зробити висновки про мовленнєву діяльність як про процес і результат дії, як про структурний елемент будь-

якої діяльності, як про складову професійної діяльності. Прояв якостей мовлення в процесі діяльності утворюють таку стійку структуру, що спроможна регулювати особистісне ставлення студентів до ролі мовленнєвої діяльності, характеризують різний рівень готовності особистості майбутнього економіста до професійної мовленнєвої діяльності і проявляються в свідомому, індивідуальному позитивному сприйнятті конкретних якостей мовлення як компонента професіоналізму.

Залежно від мети спілкування, сфери використання мови, мовлення студентів-економістів по-різному оформлюється, що дає можливість говорити про стилі мовлення. Мова обслуговує людей в усіх сферах їхньої матеріально-виробничої та інтелектуальної діяльності. Тому в ній своєрідно використовуються ті або інші слова і звороти, синтаксичні конструкції і речення, ритм та інтонація. Внаслідок цього утворюються певні різновиди мови, що називаються стилями. Стиль – це різновид літературної мови (її функціональна підсистема), що обслуговує певну сферу суспільної діяльності мовців і відповідно до цього має свої особливості добору й використання мовних засобів. Стиль – поняття мовленнєве, і визначити його можна враховуючи завдання мовлення, сфери спілкування.

Пошук шляхів удосконалення рівня професіоналізму майбутнього економіста в умовах академічної освіти потребує глибокого аналізу мовленнєвої діяльності як результату мовленнєвої підготовки. Дуже важливо наголосити на індивідуально-особистісних межах навчання цій діяльності: усвідомлення студентами значущості слова і його впливу на особу (колегу, клієнта), збагачення особистого словникового запасу, термінологічної бази, мовотворчих засобів, удосконалення техніки мовлення.

Отже, суть розуміння проблеми мовленнєвої підготовки майбутнього економіста в контексті формування його майстерності визначається домінуванням самого мовлення (як виду діяльності) на всіх етапах роботи й у різних сферах його життєдіяльності. Тільки зацікавивши студентів їх майбутньою спеціальністю, можна прищепити любов до української мови та отримати національно свідомих, мовленнєво компетентних фахівців, що зможуть досягти особистісного й професійного самовизначення та досягти самореалізації.

КУЛЬТУРА ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ

Сучасні вимоги до професійної підготовки фахівців ставлять перед вищою школою нові завдання, одним з яких є формування комунікативної компетентності майбутнього економіста. Специфіка діяльності економіста передбачає оволодіння навичками спілкування у визначеному професійному колективі, уміннями, що забезпечують вирішення завдань, які складають сутність професійної діяльності. Актуальність зазначеного питання зумовлена завданням сформувати в майбутніх економістів правильне фахове мовлення.

Період розвитку суспільства в нашій державі відкриває широкі можливості для оновлення змісту освіти, що дає змогу формувати духовно багате й професійно підготовлене покоління. Реформа вищої школи, її цілеспрямованість на гуманізацію та гуманітаризацію освіти дає можливість сформувати соціальне замовлення суспільства щодо надання мовної свідомості студентам – майбутнім фахівцям із різних галузей економіки, оскільки вміння спілкуватися мовою професії підвищує ефективність праці, допомагає краще орієнтуватися не тільки на виробництві, а й у безпосередніх ділових контактах.

Відповідно до принципів сучасної освіти у студентів-нефілологів ВНЗ повинні вироблятися певні професійні якості, у тому числі й лінгвістична підготовка, що передбачає вільне володіння українським фаховим мовленням. Найвищим рівнем формування мовної особистості й виявом мовної культури вважається рівень володіння фаховою мовою. Проблема оволодіння основами професійного мовлення й мовленнєвою поведінкою економіста може бути успішно вирішена в тому випадку, коли це навчання буде засноване на єдиній концепції, на базі цілісного курсу. Основою цієї концепції може стати риторичний підхід, орієнтований на пошуки, теоретичне осмислення й практичне втілення оптимальних шляхів оволодіння ефективним, успішним, результативним професійним мовленням.